

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 roku

Sąd R. N. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopeć

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca i 6 kwietnia 2017 roku

sprawy T. S.

urodz. (...)

w K.

syna L. i D. z d. S.

oskarżonego o to, że:

w dniu(...) roku w msc. N., woj. (...), w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci umowy najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w N. poprzez jego podpisanie imieniem i nazwiskiem swojej żony E. S.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

- o r z e k a -

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk postępowanie karne przeciwko T. S. umarza;

2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. II K 47/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Oskarżony T. S. mieszka wraz z rodziną w K.. Żona oskarżonego E. S. jest właścicielką mieszkania położonego w N. przy ul. (...). Mieszkanie to E. S. zamierzała wynająć A. S.. W dniu 1 stycznia 2016 r. oskarżony T. S. na prośbę żony pojechał do N., aby podpisać umowę najmu mieszkania z A. S.. Podpis na umowie najmu lokalu mieszkalnego (...) złożył T. S..

T. S. ma 29 lat, jest żonaty, posiada wykształcenie wyższe, pracuje jako żołnierz zawodowy, na utrzymaniu ma (...)(w wieku (...) lat i(...)rok), (...) jest osobą(...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego T. S. (k. 65, 142-143), zeznania świadków E. S. (k. 41v, 143-145), M. B. (k.145), A. S. (k. 26-28, 31, 159), dokumenty: umowę najmu lokalu mieszkalnego (k. 13-19, 48-53), pełnomocnictwo (k. 47), kartę karną (k. 75, 137), rozkaz dzienny (k. 107, 108), opinia (k.109-114), zaświadczenie (k.115), list gratulacyjny (k.116), pismo dowódcy 5 Kresowego batalionu saperów (k.117).

Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego, przyznał się do tego, że złożył podpis (...) na umowie najmu lokalu mieszkalnego. Wyjaśnił, że zrobił to za wiedzą i zgodą żony na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa. Podniósł, że zapomniał na umowie przy podpisie żony dodać sformułowanie „z upoważnienia”.

Na rozprawie w dniu (...) roku oskarżony ponownie przyznał się do tego, że złożył na umowie najmu podpis (...). Podniósł, że zrobił to z upoważnienia swojej żony.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego:

Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego. Wprawdzie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, ale konsekwentnie w toku postępowania podawał, że to on złożył podpis (...). Przedstawione przez oskarżonego okoliczności w jakich doszło do złożenia przez niego podpisu (...) na dokumencie umowa najmu lokalu mieszkalnego są logiczne. Żaden z przeprowadzonych w toku postępowania dowodów nie wskazywał na inne okoliczności złożenia tego podpisu na umowie.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadków E. S., M. B., A. S.. Zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego. Ich treść potwierdza, że to oskarżony złożył podpis (...) na umowie najmu lokalu mieszkalnego.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na dokumentach w postaci: umowy najmu lokalu mieszkalnego, pełnomocnictwa, karty karnej, rozkazów dziennych, opinii o oskarżonym, zaświadczenia, listu gratulacyjnego. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała treści tych dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią przepisu art. 270 § 1 k.k. kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przepis art. 270 § 1 k.k. penalizuje m.in. zachowanie polegające na podrabianiu dokumentu w celu użycia go za autentyczny. Dokument jest podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w imieniu której został sporządzony.

Oskarżony na dokumencie umowa najmu lokalu mieszkalnego złożył, obok swojego podpisu, podpis swojej żony E. S.. Uczynił to, jak sam wskazał w swych wyjaśnieniach, aby umowa była ważna, gdyż jak to podkreślał, to jego żona była właścicielką mieszkania. Podnieść trzeba, że oskarżony podpis (...) złożył w takim miejscu umowy, że każda osoba zapoznająca się z treścią tego dokumentu, byłaby przekonana, że podpis ten złożyła E. S.. Przy tym wskazać należy, iż okoliczność że podpis (...) na umowie oskarżony złożył za wiedzą i zgodą swojej żony, nie ma znaczenia dla oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego. Samo podpisanie innej osoby na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za jej zgodą, stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości tego czynu Sąd doszedł do przekonania, że stopień ten jest znikomy.

Stosownie do treści art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Oskarżony swoim zachowaniem opisanym powyżej nie wyrządził żadnej szkody, zaś rozmiar grożącej lub wyrządzonej szkody jest okolicznością, którą należy uwzględnić przy ocenie społecznej szkodliwości co wynika z cytowanego art. 115 § 2 k.k. Jeśli zatem szkoda nie powstała to sąd, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, miał obowiązek okoliczność tę uwzględnić niezależnie od tego, czy szkoda należała do znamion przypisanego czynu zabronionego. Dodać należy, że oskarżony działał na prośbę swojej żony, która z uwagi na to, że opiekowała się małym czteromiesięcznym dzieckiem, nie mogła sama przyjechać do N., aby podpisać umowę najmu w obecności A. S.. E. S. udzieliła swemu mężowi pełnomocnictwo do podpisania umowy. Oskarżony oświadczył, że z uwagi na to, iż był zmęczony długą podróżą, pełnioną wcześniej służbą, nie pomyślał o tym, aby podpisując umowę swoim imieniem i nazwiskiem dodać, że działa z upoważnienia żony E. S.. W dniu 1 stycznia 2016 r. jak oświadczył, był przekonany, że musi dla ważności umowy obok swego podpisu, złożyć podpis (...).

Podsumowując rozważania stwierdzić należy, iż biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy, czyn jakiego dopuścił się oskarżony cechuje znikomy stopień szkodliwości społecznej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w wyroku.